

KORELİ YAZAR SOHN WON-PYUNG'UN *BADEM* ROMANI ÜZERİNE BİR İNCELEME

A REVIEW ON KOREAN WRITER SOHN WON-PYUNG'S NOVEL *ALMOND*

Tayfun KARTAV

Doktora Öğrencisi, Erciyes Üniversitesi,
Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kore Dili ve
Edebiyatı Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

PhD Candidate, Erciyes University,
Institute of Social Sciences, Department of
Korean Language and Literature, Kayseri,
Türkiye

ORCID: 0000-0002-6118-5577

Email: tayfun1984@naver.com

Hatice Köroğlu TÜRKÖZÜ

Prof. Dr., Erciyes Üniversitesi, Edebiyat
Fakültesi, Kore Dili ve Edebiyatı
Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Prof. Dr., Erciyes University, Faculty of
Letters, Department of Korean Language
and Literature, Kayseri, Türkiye

ORCID: 0000-0002-3735-5652

Email: hkore@erciyes.edu.tr

Geliş Tarihi/Submitted

18.02.2025

Kabul Tarihi/ Accepted:

10.06.2025

Anahtar Kelimeler:

Kore Edebiyatı, Çeviri Roman İncelemesi,
Badem, Aleksitimi, Empati, Sosyal
Sorunlar

Keywords:

Korean Literature, Translated Novel
Review, Almond, Alexithymia, Empathy,
Social Problems

Kaynak gösterme/Citation:

Kartav, T., & Türközü, H. K. (2025).
"Koreli yazar Sohn Won-Pyung'un *Badem*
romanı üzerine bir inceleme". *World
Language Studies (WLS)*, 5(1), 91-120

Öz

Yabancı dilden Türkçeye çevrilmiş yazın eserlerinin incelenmesinin, başta yabancı bir kültürün yerele tanıtılması olmak üzere ilgili yazın eserlerinin okuyucu nazarında tam olarak anlaşılamayan yahut özümselemeyen detaylarının ortaya çıkarılmasına, Türkçe çeviri yazın dilinin zenginleşmesine katkıda bulunması noktasında anlamlı olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda Kore edebiyatının genç/yetişkin roman kategorisinde yayımlanarak duygusal sağırlık manasına gelen aleksitimi sendromunu konu edinmesi yönünden dikkat çeken *Badem* adlı "gelişim romanının" incelenmesinin Türkiye'deki Kore Dili ve Edebiyatı çalışmaları başta olmak üzere başka alanlardaki araştırmalara da katkı sağlayabileceği öngörülmektedir. Kurgusunda duygusal sağırlık "aleksitimi" sendromunu işleyen, Korece'den çevrilmiş ilk roman örneği olması nedeniyle bu romanın tahlili, Türkiye'deki çeviri yazınına da katkı sağlaması bakımından yararlı görülmektedir. *Badem*; edebiyatta pek işlenmeyen konulardan biri olduğu anlaşılan aleksitimiyi konu edinmesi bakımından romanda geçen kurmaca karakterler, olay örgüsü, konu, dil, anlatım vb., açılardan irdelenmiştir. Bu çalışma eser analizi usulüyle yapılan betimsel bir incelemedir. Eser analizi usulüyle yapılan betimsel inceleme neticesinde; *Badem* adlı romanın modern zamanlarda görülen duygusal sağırlık, duyguları okuyamama ya da ifade edememe şeklinde tanımlanan sosyal sendrom "aleksitimi"; toplumdaki "normal" ve "anormal" ayrımından kaynaklı şiddet unsurları olmak üzere birtakım sosyal meselelerin gerçekçi bir kurgu içinde, yalın dille anlatılarak beşeriyetçi bakış açısıyla aktarıldığı görülmüştür. Bununla beraber türü bakımından her ne kadar "gelişim romanı" olarak algılsa da otobiyografik tarzda yazılmış "sosyal roman" türünde yer alır.

Abstract

It is thought that reviewing literary works translated from a foreign language into Turkish has a meaningful function in terms of introducing a different culture to the local culture, revealing the details of the relevant novel that cannot be fully understood or assimilated by the reader, and contributing to the further enrichment, revival of the Turkish literary language. In this context, it is envisaged that examining the novel *Almond*, which is published in the young-adult category of Korean literature and attracts attention with its subject of alexithymia syndrome, which means emotional deafness-blindness, may contribute to other researches in this field. The analysis of this novel is considered necessary in terms of inspiring the translation literature in Türkiye, as it is one of the first examples of translated novels that deal with the "alexithymia" syndrome, which means emotional deafness. *Badem*, which is mentioned in this study and is one of the first examples translated into Turkish in the young-adult category; In terms of its subject, alexithymia, which is seen as one of the rare topics that is not discussed much in literature, has been examined in terms of fiction, characters in the novel, plot, language, narration, etc. This review is a descriptive review conducted by document analysis method. As a result of the descriptive review conducted by document analysis method; In the novel titled *Almond*, the subject of "alexithymia", which is defined as emotional deafness, emotional blindness, and the inability to read or express emotions seen in the modern times we live in, is told in a simple and realistic language, based on a logical fiction, from the mouth of the young man mentioned in the novel.

1. GİRİŞ

Kore kültürünün bir ürünü olan “K-pop” denen popüler müzik kültürü başta olmak üzere Kore menşeli birçok kültür akımı Türkiye’de artan bir ilgi görmektedir. Bu kültür akımı içerisinde yer alan Kore edebiyatı da ilgi görmektedir. Türközü Köroğlu (2011) ve Türközü (2013) çalışmalarında bahsettikleri üzere Kore edebiyatından Türkçeye çevrilen edebiyat eserlerinin sayısı, diğer ülke edebiyatlarına nazaran ivme göstermektedir. Bu bağlamda çevrilen eserler arasında hem işlenen konu bakımından hem de Türkiye’deki yazın çevirisine kazandıracağı unsurlar bakımından Korece’den Türkçeye çevrilen edebiyat eserleriyle ilintili detaylandırılmış incelemelerin iki ülke arasındaki kültürel mübadele bakımından da önem arz ettiği düşünülmektedir (Göktürk, 2018, s.106). T. S. Eliot’a atıfta bulunarak bir dile yeni katılan çeviri yapının o dilin yazın geleneğini ve gelecekteki yazınsal yaratıcılığını da etkilediğini ifade etmiştir. Romanın nasıl incelenmesi gerektiğine Türk edebiyatından örnekler vererek değinen Aktaş edebî eser incelemelerinde çok çeşitli metotların kullanılabileceğini, kendi içinde uyumlu olmak kaydıyla her türden edebiyat eseri incelemesinin söz konusu eserin gölgede kalan bir başka yönüyle tanınmasına zemin hazırlayıp imkân vereceğini vurgulamıştır (1991, s. 9). Yine Çetin her sanat eseri gibi romanın da bilinçli yaklaşılması gereken bir edebî tür olduğuna, çok sayıda okuyucunun romanı bilinçsizce, öylesine okuyup geçtiğine; oysa romanın irdelenmesi, çözümlenmesi ve keşfedilmesi gereken hazineler ile hissedilmesi gereken hazlar ihtiva ettiğine dikkat çekmiştir (2012, s. 5). Bu açıdan yabancı dilden Türkçeye kazandırılmış yazın çevirilerine yönelik detaylandırılmış betimleyici tahlillerin de yapılmasının önem arz ettiği düşünülmektedir.

Bununla birlikte son günlerde Türkiye’de bilhassa gençler arasında ilgi gören Kore akımı (Hallyu) denen popüler kültürün etkisiyle Kore Edebiyat Akımı (K-Literature Wave) da dikkat çekmektedir. Kore devletinin yazın eserlerinin yayını ve çevirisi için hem yayıncılara hem de çevirmenlere hibe vermesi de Türkiye’deki Kore edebiyat eserlerinin tanıtımını hızlandırmaktadır. Ne var ki, şimdiye dek Türkçeye kazandırılmış Kore’nin modern edebiyat eserlerine yönelik kapsamlı tahlillerin yeterince yapılmadığı görülmektedir. Buradan hareketle, yazar Sohn Won-pyung’un 2020’de Türkçeye çevrilip yayımlanmış; *Badem* adlı romanının künyesinden başlamak üzere olay örgüsü, detaylı özeti, kişi kadrosu, dil/üslup vb., unsurlar bakımından tahlil edilmesinin, Kore popüler akımlarına ilgi duyanlar başta olmak üzere bilhassa Türkiye’de çeviri edebiyatıyla ilgilenenlere de yararlı olacağı kanaati oluşmuştur.

Roman türünün Türk edebiyatına Tanzimattan itibaren Batı’dan gelme olduğu bilinen bir gerçektir (Çetin, 2012, s. 50). Bu yüzdendir ki; Türkçeye çevrilmiş yabancı edebiyat eserleri

içerisinde Batı menşeli olanların Doğu menşelilerden daha fazla olduğu gözlemlenmektedir. Ne var ki Doğu edebiyatından; özellikle Kore edebiyatından çeviri eserlerin hem sayı hem de nitelik bakımından diğer ülke yazın çevirilerinden henüz geri kaldığı düşünülmektedir. Şimdiye dek çevrilen Kore yazın eserleri içerisinde hem konusu hem de kullanılan yalın dili bakımından diğerlerinden ayrıışan *Badem* adlı romanın incelenmesinin Türkiye’deki Doğu edebiyatından çeviri yazın literatürüne önemli katkılarda bulunabileceği düşünülmektedir.

Bu doğrultuda çalışmanın amacı söz konusu romanı yazarından başlamak üzere konu, künye, ad, olay örgüsü, karakterler, çatışma, dil ve üslup, bakış açısı ve anlatıcı, mekân ve zaman temaları altında incelemektir. Böylece okuyucular tarafından tam olarak anlaşılamadığı ya da gözden kaçırılmış olabileceği düşünülen detayların da ortaya çıkarılarak metnin çözümlenmesi amaçlanmıştır. Bununla birlikte romanda geçen Kore toplumuna özgü sosyal meseleler ve aleksitimi teması da irdelenmiştir. Çeviri metinlerin yüzeysel okumalar ile tam olarak anlaşılamayacağı göz önüne alındığından metnin kapsamlı çözümlemesi yapılarak çoklu okumalar sayesinde satır aralarının olabildiğince detaylı irdelenmesi amaçlanmıştır.

2. SOHN WON-PYUNG VE *BADEM*’E DAİR

Badem romanının yazarı Sohn Won-pyung, 1979’da Seul’de doğmuştur. Sogang Üniversitesi’nde sosyoloji ve felsefe alanında uzmanlaşan Sohn, yazarlıkla beraber film yönetmenliği de yapmaktadır. Bugüne kadar üç roman yayımlamıştır. Bunlardan biri olan *Badem*, 2016’da *Changbi* edebiyat ödülüne layık görülmüştür. Politikacı bir babanın kızı olan Sohn, eserlerinde toplumsal meseleleri gerçekçi ve sade bir dille ifade etmektedir. Yazdığı çeşitli senaryolar da ödüle layık görülmüştür. *Badem* adlı çalışması, edebiyat dünyasında toplumsal meselelere parmak basan, beşeriyetçi bir yazar olarak tanınmasına katkı sağlamıştır. *Badem* romanı, en çok yabancı dile çevrilen Kore modern romanlarından biridir. “Aleksitimi” diye tabir edilen, duygusal sağırlık konusunu işleyerek toplumsal anlamda insanların henüz farkında olmadıkları bir meseleye de dikkat çekmiştir. Toplumda yaşadıkları sıkıntıları anlaşılmayan ya da özel insanlar diye tabir edilebilecek bir kesime dikkat çekmiştir. Kore’de yaşanan toplumsal meseleler başta olmak üzere işlediği genç karakterler aracılığıyla aşırı sevgi dolu ortamda yetişen çocuklar ile sevgisiz ortamda yetişen çocuklar arasındaki farklara da göndermeler yapmıştır. Duyguları okuyamayan ya da hissettiklerini ifade edemeyen; bu yüzden de yaşadıkları toplumda dışlanan, ötekileştirilen, “ucube,” “yabancı,” “anormal,” “psikopat” vb., gibi sıfatlarla nitelendirilen; toplumsal zorbalıktan/akran zorbalığından acı çeken insanların sorunlarını dile getirmeye çalışmıştır.

Öte yandan Türkiye’de “aleksitimi” konusundaki araştırmaların sınırlı sayıda olduğu, sınırlı sayıdaki bu araştırmaların çoğunun da klinik ağırlıklı betimsel araştırmalar olduğu belirtilmiştir (Koçak, 2002, s. 205). *Badem* adlı romanın hem Kore’de hem de -Türkçeye çevrilmiş olmasıyla- Türkiye’de “aleksitimi” konusunu bir kurmaca olarak detaylı biçimde işleyen ilk çeviri roman olduğu anlaşılmaktadır. Yani “aleksitimi” gibi ilk kez 1970’li yıllarda tıbbi dergilerde bahsi geçmeye başlayan bir rahatsızlığı kurmacada işleyen, genç/yetişkin kategorisindeki ilk çeviri roman olması da esere ayrı bir anlam yüklemektedir. Bu bağlamda *Badem* adlı çeviri romanı betimleme yöntemiyle tahlil ederken söz konusu rahatsızlığın nasıl işlendiğine, ne tür belirtileri olduğuna değinmenin de bu alanda yapılacak çalışmalara bir bakıma ilham verebileceği de öngörülmektedir. Bu çalışmada *Badem* adlı eserin incelenmesi; İnceleme Yöntemi, Romanın Künyesi, Adı, Geniş Özeti, Konusu, Olay örgüsü, Karakterleri, Romanda Çatışma, Dil ve Üslup, Anlatıcı, Mekân ve zaman gibi alt başlıklar ile ele alınmıştır.

3. İNCELEME YÖNTEMİ

Bu çalışmada anlatma esasına bağlı eser analizi usulüyle yapılan betimsel bir yöntem tercih edilmiştir. Araştırmaya konu eser Korece’den Türkçeye çevrilen *Almond/Badem* adlı romandır. Bu çalışmanın araştırmacıları tarafından Korece kaynak metindeki ve Türkçe çevirideki her cümle tek tek okunmuş, notlar alınmış ve eserden alıntılar yapılmıştır. Araştırmacılar, romanın okuyucuları olarak okuma sürecinde ve sonrasında edindikleri izlenim ve görüşlerini, Aktaş’ın (2002, s. 37–97) vurguladığı anlatma esasına bağlı edebî metinlerin tahliline göre serimlemişlerdir. Aktaş tarafından Etienne Souriau’nun [Etyen Suriyo] İki Yüz Bin Dramatik Vaziyet¹ adlı kitabına atıfla aktarılan dramatik durumların meydana gelmesine elverişli altı durum/fonksiyon ışığındaki betimleyici esaslara koşut irdelleyip romandaki karakterlerin fiziki ve ruhi portrelerini tematik bir biçimde sınıflandırmışlardır (2002, s. 47-49).

4. ROMANIN KÜNYESİ

Roman başlığını aleksitimi adlı rahatsızlığı tetikleyen ya da bu rahatsızlığın saptandığı; beynin amigdala adlı bölümünden almaktadır. Bu bölümün boyutu küçük olduğu zaman beyin, duyguları algılayıp tepki verememektedir. Beynin bu bölümü; bademe benzediği için tıp literatüründe Latince badem anlamına gelen amigdala kelimesiyle tanımlanmıştır. Doktorların koyduğu teşhise göre romanın başkahramanı Yunjae’nin beynindeki amigdala yani badem, normalde olması gerekenden daha küçüktür. Roman başlığını beyinde duygulardan sorumlu

¹ Romandaki karakterlerin fiziki ve ruhi portre tahlillerinde (Aktaş, 2002, s. 47-49)’da Etienne Souriau’ya atıfla detaylı bir biçimde açıklanan dramatik durumların meydana gelmesine elverişli altı fonksiyon referans alınmıştır.

badem biçimindeki bu bölümden almaktadır. Kitabın Türkçe kapağına (5. baskı); açık mavi arka planda içi boş, beyaz renkte, genç erkek silüetinin başına bademe benzer bir resim çizilmiştir. Silüetin içi herhangi bir renge boyanmadan beyaz, boş bir sayfa olarak resmedilmiştir. Bu da aleksitimi rahatsızlığından mustarip olan on sekiz yaşındaki genç kahramanın beyaz kâğıdı andıran, duyguları okuyamayan, saf iç dünyasını göstermektedir.

Orijinal başlığı, İngilizcede badem anlamına gelen “almond” kelimesinin Korece sesletimi olarak [Amondı] şeklinde telaffuz edilmektedir. Korece orijinal ilk baskısı 2017’de Changbi Yayınevi tarafından yapılmıştır. Roman, Kore’deki LTI Korea adlı çeviri enstitüsünün desteğiyle Peta Kitap tarafından 2020’de yayımlanmıştır. Kitabın Korece aslından Türkçeye çevirisi, Tayfun Kartav tarafından; Türkçe editörlüğü ise Buse Dövcü tarafından yapılmıştır. Bu inceleme, kitabın beşinci baskısı baz alınarak gerçekleştirilmiş olup; Türkçe çevirisi, yazarın notu hariç 249 sayfadır. 21.06.2024 tarihinde yapılan çevrimiçi taramada, Koreli okuyuculardan gördüğü ilgi sayesinde dünya çapında an itibarıyla Türkçenin de dahil olduğu toplam yirmi altı dile çevrildiği anlaşılmıştır.²

5. ROMANIN ADI

Kurgu eserlerde başlıklar kelime anlamının dışında simgesel anlamlarla da kullanılmaktadır. Çetin, tarafından roman kurgusunun ilk unsurunun romanın adı olduğu, adın kurgunun bütünü en çarpıcı şekilde yansıttığı; yazarın romanın özelliğini, içeriğini en kapsamlı ve çarpıcı biçimde yansıttak simgesel değere sahip bir ad verdiği belirtilmiştir (2012, s. 144). Bu doğrultuda, *Badem* başlığı da “badem ağacı” veya “bu ağacın yaş ya da kuru yenilen yemişi”³ anlamıyla beraber Latince “amigdala” diye tabir edilen ve insan beyninde olup, şekil itibarıyla badem yemişine benzeyen bir bölümün adıdır. Bu bölüm en başta korku olmak üzere duygu denetiminden sorumludur. Duygusal tepkiler bu bölümde oluşmaktadır. Romanın kahramanının beynindeki badem, diğer insanlarınkine kıyasla küçüktür. Yani tam gelişmemiştir. Bu da korku, üzüntü, sevinç gibi duyguları hissetmeye engel olduğundan romandaki kahraman; etrafındaki olaylara ve insanlara tepki verememektedir. İnsanların bekledikleri tepkileri veremediğinden şiddete, akran zorbalığına, ayrımcılığa, yanlış anlaşılma, dışlanmaya maruz kalarak toplumda “anormal” karşılanmaktadır. Aynı zamanda kahramanın beynindeki amigdala büyüsün diye annesi ona günde üç öğün badem yedirir. Dolayısıyla romanın başlığındaki badem ifadesi ilk bakışta badem ağacının kuru ya da yaş yenen yemişini çağrıştırmakla beraber; notlar kısmındaki aleksitimi (duygusal sağırlık)

² <https://library.ltikorea.or.kr/originalworks/101831/related/translated/list> Erişim: 21.06.2024

³ Türk Dil Kurumu: Güncel Türkçe Sözlük: Badem: <https://sozluk.gov.tr/> Erişim: 24.06.2024

sendromuyla ilgili açıklamadan beyindeki amigdalanın da kastedildiği anlaşılmaktadır. Dolayısıyla hem badem ağacının meyvesi hem de beyindeki duygulardan sorumlu bölüm olarak iki anlamda kullanıldığı anlaşılmaktadır. Bu iki anlamla beraber bir diğer anlam çıkarımında daha bulunulması gerekirse; badem ister yaş ister kuru tüketilsin genelde görünüş ve doku itibarıyla nispeten sert, kaba, kabuklu bir yemistir. *Badem* romanının işlediği konu bakımından sosyal bir roman olduğu göz önüne alındığında bu başlığın aynı zamanda badem gibi şekli kolay değişmeyen, sert, kaba toplumu/toplumsal önyargıları/meseleleri de sembolize ettiği düşünülmektedir. Zira; “[b]ende bir badem var. Sizde de var. Üzerine en çok titrediklerinizde ya da en çok lanet ettiklerinizde de var. Fakat hiç kimse bunu hissedemez...” (s. 7). Romanın başlangıcındaki ilk cümlelere bakıldığında, notlar kısmındaki açıklamadan yola çıkılarak burada sadece beyindeki amigdalanın kastedildiği anlaşılsa da romanın tamamında işlenen sosyal meseleler/çatışmalar dikkate alındığında bademin sert, kaba kurallardan örülmüş toplumu yahut bireyleri de sembolize ettiği anlaşılabılır. Bununla ilintili olarak romanda değinilen “oksimoron” tabiri de dikkat çekicidir. Nitekim kahramanın ninesi ona “Ah benim güzel ucubem!” (s. 18). diye hitap etmesi üzerine kahraman da okulda öğrendiği bilgilerden yola çıkarak “oksimoron” ifadesini hatırlayıp bu ifadenin çelişen kavramların birbiri ardına sıralanmasıyla anlam oluşturduğunu söyler. Yani ninesinin güzel ucubem diyerek, güzeli mi yoksa ucubeyi mi kastettiğini anlayamaz ama güzel ile ucube arasındaki farkı bilmektedir. Bu da romanın başlığından itibaren görülen uyumsuzluğun uyumu, zıt gibi görünen şeylerin bir anlam ifade edebileceği meselesine de göndermeler yaptığını göstermektedir. Çünkü hem görünüş hem de doku bakımından kaba, sert bademin yumuşak izlenim veren insan beyninde yer aldığını düşünmek de buradaki uyumsuzluktan doğan bir uyumu ifade ediyor olabilir. Sert badem ile yumuşak beyin birbiriyle ne kadar uyumluysa birey ile toplumun da birbirleriyle o nispette uyumlu olabileceklerine gönderme yapıldığı anlaşılabılır. Bir başka ifadeyle, badem uyumsuzluğun da sembolüdür. Toplumu oluşturan “her bireyde biyolojik bir badem olmakla beraber; hiç kimse bu bademi hissedemez...” (s.7). Burada badem bireyleri de sembolize etmektedir. Zira romanın kahramanı da bademle özdeşleştiğine göre, etraftakiler bu bademi yani kahramanı da hissedememektedirler/görememektedirler. Nitekim romanın bütününde empati, başkalarını anlamaya çalışmak, insanı olduğu gibi kabul etmek vb., erdemlerin önemine vurgu yapıldığı göz önüne alındığında; toplumun badem gibi sert, kaba ve kolay kırılmayan kabuğuna da sembolik bir göndermenin yapıldığı sonucuna ulaşılabilmektedir. Romandaki karakterlerden yola çıkıldığında ise her bir karakter toplumu oluşturan birey olduğuna göre, toplumda her bireyin badem gibi katı önyargılar yahut değiştirilemeyecek kaba davranış kalıpları sergilediği anlamı da başlıktan çıkarılabilmektedir.

6. GENİŞ ÖZET

Yunjae adında on sekiz yaşındaki başkahramanın, doğumundan itibaren sırasıyla altı, on altı, on yedi ve on sekiz yaşına kadar geçen dönemdeki gündelik yaşamında başına gelen birtakım olaylardan yola çıkarak;

Bende bir badem var. Sizde de var. Üzerine en çok titrediklerinizde ya da en çok lanet ettiklerinizde de var. Fakat hiç kimse bunu hissedemez. Yalnızca bunun varlığı bilinir, o kadar. Bu hikâye kısaca, bir ucubenin başka bir ucubeyle tanışması ile ilgili. İşte o ucubelerden biri benim. (s. 7)

Monoloğuyla roman başlar. Yunjae kendinin diğerlerinden farklı biri olduğunu uzun süreden beri bilmektedir. Romanda kendi hikâyesini anlatırken on sekiz yaşında bir delikanlıdır. Hatta annesinin, çocukken niçin üç öğün sürekli badem yedirttiğini bile bilmektedir. Beynindeki badem biçimli yere faydası olsun diye, beynindeki badem büyüsün diye annesi, üç öğün badem yedirir. Ne var ki Yunjae, badem yemesinin kendine hiçbir faydası olmadığını, kafasındaki bademe de hiçbir etkisi olmadığını anlar.

Annesi ile ninesi, Yunjae'nin okulda, sosyal yaşamda daha az zorlanması ve en azından dikkat çekmeden insanlara klişe de olsa tepkiler verebilmesi için onu eğitmeye başlarlar. “Sevinç,” “öfke,” “keder,” “zevk,” “sevgi,” “nefret,” “arzu” anlamına gelen ifadeleri, bunlarla ilintili yerlere yapıştırarak Yunjae’yi eğitmeye çalışırlar. Annesi, Yunjae’ye “İnsan eğitimin ürünüdür. Sen de yapabilirsin!” (s. 37) diyen önerilerde bulunur. “Çok dürüst konuşursan karşındakini üzersin.” der. Ne var ki bu suni eğitimlerin Yunjae’ye pek yararı olmaz. Çünkü Yunjae, duyguları okuma ve ifade etme konusunda hiçbir şey yapamamaktadır. Duygular karşısında söz yoksunluğu çekmektedir. İnsana özgü duygusal tepkiler verememektedir. Ne güler ne de ağlar.

Küçük yaşta, kendisinden büyük bir çocuğun ölümüne şahit olur; tepkisiz kalır. Altı yaşındayken kaynayan kırmızı bir çaydanlığa elini uzatır ama hiç ağlamaz, tepki vermez. Annesi azarlar ama ne zaman kırmızı bir çaydanlık görse hep çaydanlığa elini atar. Tek gözlü ihtiyar komşudan korkmadığı gibi, onun vahşi köpeğine de dokunur. Hatta o vahşi köpek başka bir komşunun çocuğunu yaraladıktan sonra bile Yunjae köpekten hiç korkmaz. Doğum gününde başına gelen en talihsiz olayda ninesini kaybeder, annesi de yaralanarak yoğun bakıma alınır.

Yalnız yaşamaya başlayan Yunjae; ninesi sağken annesinin işlettiği sahaf dükkânında tek başına çalışmaya başlar. Bu sürede yeni bir yüzle, Doktor Shim adlı kişiyle tanışır. Doktor Shim

yoğun bakımda yatan annesinin öteden beri arkadaşıdır. Dolayısıyla Doktor Shim, Yunjae'nin özgün bir çocuk olduğunu öteden beri bildiğinden ona anlayışla yaklaşır. Empati kurmaya çalışır. Yunjae'nin duygusal yönden kendini geliştirmesine katkıda bulunur. Onu eğitme rolünü üstlenir. Yunjae'nin duygusal yönden az da olsa kendini fark etmesine katkıda bulunan bir karakterdir Doktor Shim. Hayatla ilgili birtakım dersler verir. Ninesinin (ölmüştür) ve annesinin (hastanede yoğun bakımdadır, bitkisel hayattadır) yokluğunda yalnızlığını Doktor Shim ile avutur. Doktor Shim, Yunjae'nin baktığı sahaf dükkânının ikinci katında bir fırın işletmektedir. Aynı zamanda sahaf ve fırının olduğu binanın da sahibidir. Doktor Shim ile yavaş yavaş samimi olmaya başlar. Doktor Shim, Yunjae'yi öteden beri uzaktan tanıdığı için Yunjae'nin ilk başta kaba gibi gelen, uygunsuz cevaplarına ya da hissiz, ters tepkilerine aldırış etmez. Doktor Shim, arada bir Yunjae'nin dükkânına uğrayıp ona ekmek bırakır, hâl hatır sorar. Yunjae de hastanedeki annesini bazen ziyarete gider.

Yunjae'nin Noel arifesine rastlayan doğum gününde başına gelen talihsiz olay karşısındaki tepkisizliği okuldaki arkadaşlarına kadar yayılır, hatta internette aratıldığında söz konusu olaya karışan on altı yaşındaki çocuğun, Yunjae'nin ta kendisi olduğunu okulda bilmeyen kalmaz. Nitekim, bir gün okulda çocuklardan biri Yunjae'ye “Hişt! Gözlerinin önünde annen ölünce ne hissettin?” (s. 84) diye alaycı bir şekilde çıkışınca; Yunjae, “Annem ölmedi. Ölen ninemdi.” diyerek hınzır çocuğa karşılık verir. Bu sefer aynı çocuk, yine alaycı bir dille “... Ha öyle mi? O zaman bir kez daha sorayım, ninen ölünce ne hissettin?” diye tekrar sorar. Yunjae de “Hiçbir şey hissetmedim.” diye cevaplar. Bu cevap üzerine etraftaki çocuklar da bir yaygara koparırlar ama Yunjae için bir dakika öncesine dönebilmek zordur artık. Elinden gelse böyle bir diyaloga hiç katılmamayı isterdi ama maalesef annesinden aldığı suni duygu eğitimleri gereği muhataplarına ister istemez karşılık vermesi gerekmiştir.

Yunjae okulda ayrımcılığa, dışlanmaya, ötekileştirilmeye, yabancılaştırılmaya maruz kalır; çoğu kişi ondan psikopat diye bahseder. Bu sürede “Gon” ve “Dora” adında iki arkadaşla tanışır. Arkadaşlarından birincisi ailesi tarafından terk edilerek önemsenmediğini düşünen, ailesinden uzakta büyümüş bir çocukken ikincisi ailesinden az da olsa sevgi görerek yetişmiş, hayat dolu bir çocuktur. Yunjae hem Gon hem de Dora karakterlerinin hayatına girmesiyle yaşamın başka bir boyutuna ilgi göstermeye başlar. Bu sürede kendini yeniden keşfeder.

Dört bölümden oluşan romanın her bir bölümünde birtakım olaylar cereyan eder. Belli başlı olaylara bakılacak olursa:

Birinci bölümde (s. 11-62) gökyüzünün bulutlu olduğu, çok soğuk ve nemli bir kış günü, Noel kutlamalarının yapıldığı sırada dışarıdan bakınca normal görünen, kılık kıyafeti düzgün

bir adam (kişisel sorunları vardır, yaptığı işlerde başarısız olmuştur, ailesinden ayrılmıştır, tek başına insanlardan kopuk yaşamaktadır, toplumun ötekileştirdiği biridir), insanlara bir anda saldırmaya başlar. Elindeki kesici aletlerle etraftakilere saldırır. Saldırıya maruz kalanlar arasında annesi ve ninesi de vardır. Bu saldırı neticesinde Yunjae'nin annesi yaralanır altı kişi de ölür. Ölenlerden biri de ninesidir.

Bu bölümde yaşanan söz konusu talihsiz olaydan önce Yunjae'nin başına kendi özel durumuyla ilgili çok sayıda irili-ufaklı olay gelir. Romandaki kronolojiye göre; Yunjae altı yaşındayken üst geçide çıkıyor, oyun maksadıyla aşağıdan geçen arabalara tükürdüğü esnada, başını kaldırdığında, oradan geçen bir teyzenin yiyecekmiş gibi kendine baktığını görüyor. Teyze, Yunjae'ye “Ne yapıyorsun burada? Ne kadar iğrenç!” (s.13) diyor. Yunjae, altı yaşında olduğu için evinin nerede olduğunu kestiremiyor ve üst geçitten aşağıya inip dar bir sokağa dalıyor. Boş evlerin olduğu تنها bir yere vardığında civardan “Ay!”, “Of!”, “Hı”, “Ha ha!” seslerini çağrıştıran birtakım iniltieler duyuyor. Yunjae, dar sokağın köşesinden dönünce, yaşını tahmin edemediği küçük bir erkek çocuğunun yerde yattığını görür. Duyduğu seslerin yerde yatan çocuktan değil de çocuğun etrafını saranlardan çıktığını anlar. Çocuk, etrafını saran diğer çocuklardan dayak yemektedir. Bunlar ortaokul öğrencileridir. Çocuğu tekmelerler. Çocuğa tükürürler. Derken içlerinden biri son hamleymiş gibi çocuğun böğrüne vurduktan sonra hepsi kaçıp gider. Çocuk kanlar içindedir. Yunjae, çocuğa yaklaşır ve çocuğun on bir-on iki yaşında olabileceğini tahmin eder. Yunjae, hiçbir şey yapmadan (neyin ne olduğunu kestiremeden) çıktığı köşeden geri dönüp gider. Ortalıkta kimseler yoktur. Bir süre etrafta dolaşırken yolda küçücük bir bakkala rastlar. Bakkalın sürgülü kapısını açıp içeriye girer. Bakkal o sırada televizyonda bir eğlence programı izlemektedir. İçeri giren çocuğa aldırış etmez. Yunjae, bakkala “Ara sokakta biri yerde yatıyor [...] Belki de ölecek” (s. 15) der. Bakkal, çocuğun söylediğine aldırış bile etmeden “Korkunç bir hikâyeyi amma da serinkanlı anlatıyorsun ha! Yalan söylememelisin!” der. Ne var ki Yunjae, doğruyu söylediğini düşünerek, söylediği sözden daha gerçekçi bir söz aklına gelmediğinden “Belki de ölecek” diye çaresizce tekrarlar. Dükkân sahibinin aldırış etmediği, polis olay yerine gelmekte oyalandığı sürede yerde yatan çocuk çoktan ölmüştür. Daha sonraki soruşturmada ölen çocuğun, bakkalın öz oğlu olduğu anlaşılır. Karakolda Yunjae, annesi, bakkal yüz yüze gelirler. Bakkal, Yunjae'yi işaret ederek “Söylediklerini ciddiyetle söyleseydin geç kalmazdım!” diye çıkışır. Birinci bölümdeki bu olay, Yunjae altı yaşındayken oluyor. Bu olaydan itibaren Yunjae'nin etrafındaki olaylara normal insanlardan farklı tepkiler (hiç tepki vermediği) verdiği anlaşılmaya başlıyor. Bunu ilk fark eden ise annesi oluyor. Annesi, karakolda korkmadın mı diye sorunca Yunjae hayır diyor. O

günden sonra da Yunjae'nin bir insanın dayak yiyerek öldüğünü görüp de yüz ifadesinin hiç değişmediği, daha doğrusu tepkisiz kaldığı söylentisi birden yayılır. Bu ilk olaydan sonra Yunjae'nin annesini endişelendiren birtakım olaylar peşi sıra cereyan etmeye başlar: “Nine neden insanlar tuhaf olduğumu söylüyorlar?” Buna cevap olarak da şu söylenir: “Belki özel biri olduğundandır. Çünkü insanlar, başkalarından farklı olana tahammül edemezler. Ah, benim güzel ucubem!” (s. 18). Yukarıdaki diyalogdan da anlaşılacağı üzere, Yunjae'nin etrafındaki “normallerden” gördüğü “anormal” davranışlardan dolayı bir şeylerin yolunda gitmediğini düşünerek “Neden insanlar tuhaf olduğumu söylüyorlar?” ifadesinde kendi durumunu sorgulamaya başladığı anlaşıyor. Başkalarından farklı olmanın ayrımcılığa zemin hazırladığı bu diyalogda görülmektedir. Ne var ki Yunjae duyguları hissedemediği için başkalarının yani “normallerin” dışlama yahut kınamalarına aldırış etmemiştir. Duygusal olarak etkilenmemiştir. Herhangi bir duygusal yara almamıştır. Dolayısıyla kendilerini “normal” olarak görenlere ya da tanımlayanlara tepki göstermemiştir.

Yunjae bir gün okula giderken, yolda, hemen önünden giden kızın taşa takılıp yere düştüğünü görür. Kız, Yunjae'nin önünde yere kapaklandığı için Yunjae öylece durur ve kızın ayağa kalkmasını bekler. Hiçbir şey yapmaz Yunjae. Bu esnada Yunjae, kızın saçındaki Mickey Mouse'lu tokaya bakıp durur. Ama kız da yerinden kalkamadan ağlayıp durur. Derken kızın annesi, bir yerden pür telaş çıkıp Yunjae'ye yere düşen arkadaşına niçin yardım etmiyorsun diyerek öfkeyle çıkışır. Yunjae, kızın annesine ne diyeceğini bilemediği için hiçbir tepki veremez. Etraftakilerin şaşkın bakışları arasında ninesi ortaya çıkar. Yunjae'yi kucağına alıp gider. Yunjae'nin ninesi giderken, düşen kızın annesine çıkışır. “Söylediklerine dikkat et! Çocuk düştüyse şanssızlığından düştü. Niye başkasını suçluyorsun?” der (s. 18). Ninesi, düşen kızın annesine bağdırdıktan sonra etraftaki çocuklara da bağırır. Ninesi, “Ah, benim güzel ucubem!” diyerek Yunjae'yi kucağına basıp oradan kurtarır. Yunjae de bu olay karşısında “Ninem bana öyle sıkı sarıldı ki kaburga kemiklerim acıdı. Ninem, eskiden beri arada sırada beni “ucubem” diye çağırırdı. Bu ifade, en azından sadece ninem için kötü bir anlam ifade etmiyordu” der (s. 18).

Yukarıdaki olay akışında görüldüğü üzere; Yunjae etrafındaki insanların kendinden bekledikleri duygusal/fiziksel tepkileri verememektedir. Bunu beceremediği için mimlenerek çevredekilerin azarlamalarına, kınamalarına maruz kalarak sürekli yanlış anlaşılmaktadır. Sadece ninesi ve annesi, bu durumu bildiklerinden evlatlarını koruma iç güdüsüyle hareket ederek endişelenmektedirler. Etraftaki insanlar, Yunjae'nin böyle bir rahatsızlığı olduğunu

bilmediklerinden Yunjae'yi sadece gördükleri şeylerden yola çıkarak kınayıp yargılamaktadırlar.

İkinci bölümde (s. 67-164) Yunjae; Doktor Shim ve üniversitede işletme dersleri veren, akademisyen Yun Kwonho ile karşılaşır. Doktor Shim, Yunjae'nin hayatında tıpkı bir baba rolünü üstlenir. Ona maddi-manevi yardımcı olur. Yunjae, akademisyen YunKwonho'nun isteğini yerine getirerek Gon'un öz annesine yalancıkıtan onun öz oğluymuş gibi davranarak kadının son günlerini mutlu geçirmesine yardımcı olur. Bunu öğrenen Gon, Yunjae'ye kinlenir ve ondan öç almak ister. Yunjae'ye sırf kendi annesine yalancı evlatlık etti diye yapmadığını bırakmaz. Ne var ki Yunjae, Gon'un beklediği tepkileri veremeyince, Gon'un bütün planları suya düşer. Yunjae ne ağlar ne korkar ne de duygusal bir tepki verir. Bu durum Gon'un sinirlerini bozmasına rağmen ilginç bir biçimde Yunjae'ye duyduğu nefret ilgiye dönüşür. Birbirleriyle kedi-köpek gibi didişmelerine rağmen birbirlerine öykünürler. Gon, Yunjae gibi duygusuz, korkusuz olmak istemektedir. Ama bunu beceremez. Çünkü Gon, dış görünüşünün aksine kedi gibi uysal ve sevecen bir iç dünyaya da sahiptir. Sevgiye, ilgiye, seilmeye muhtaçtır. Bu ilgiyi Yunjae gibi hissiz, tepkisiz bir kişiden görmesi onu Yunjae'ye çeken unsurlardan olmuştur. Yunjae, Gon'un gösterdiği duygusal tepkiler, taşkınlıklar, öfke krizleri vb., vakalardan kendine dersler çıkarmıştır. Bu da kitabın sonunda Yunjae'nin de ifade ettiği gibi duygusal anlamda etrafında olup bitenleri ayırt etme, tepki verme yeteneğini görece geliştirdiği şeklinde yorumlanabilir.

Üçüncü bölümde (s. 169-210) Yunjae, daha sonraları Gon'un tam zıttı bir karaktere sahip olan Dora adlı kız ile tanışır. Dora spor yapmayı seven, spordan başka sadece doğal şeylerle ilgilenen bir kızdır. Etrafındaki diğer insanlarla pek ilgilenmez. Kimseye zarar vermez. Yalnız gibi durmasına rağmen çevresinde sürekli birilerinin olduğu esrarengiz bir karakterdir. Yunjae, Dora ile yakınlaştıkça duygusal anlamda görece gelişmeye başlar. Zira Yunjae, Dora'ya sana yaklaştıkça kalbim alkış tutuyor gibi der. Bu da Yunjae'nin duygusal anlamda görece bir gelişim gösterdiğine işaret etmektedir. Ne var ki Dora ile olan ilişkisi iyiye giderken Gon'un başına talihsiz olaylar gelmeye başlar. Gon okuldaki arkadaşları tarafından pek seilmeyen bir çocuktur. Bir gün okul gezisi sırasında hırsızlık olayı olur. Yunjae hariç herkes Gon'dan şüphelenir. Gon böyle bir şey yapmamasına rağmen sınıf arkadaşlarının kendisine güvenmedikleri için sergiledikleri olumsuz tutumdan ve kendisini suçladıklarından öfkelenerek, sinir krizi geçirir ve sınıfı darmadağın ettikten sonra kaçıp gider.

Dördüncü bölümde (s. 215-248) Gon'a isnat edilen hırsızlık suçunu işleyen çocuk (Yunjae'yle okulda dalga geçen çocuklardan biridir) suçunu itiraf eder. Suçu kendinin işlediğini

ve başkasına suç attığını, bunu planlı bir şekilde yaptığını rehber öğretmene itiraf eder. Çocuk, amacının para çalmak değil de suç attığı Gon'a insanların nasıl tepkiler vereceklerini görmek olduğunu söyler. Ne var ki asıl suçlu ortaya çıkmasına rağmen hiç kimse Gon'dan özür dilemez. Akademisyen Yun Kwonho, oğlu Gon hakkında düşündüklerini, pişmanlıklarını Yunjae'ye itiraf edercesine içini döker. Ne var ki Gon, ıslahevindeyken tanıştığı ve kendine örnek aldığı Tel Birader lakaplı bıçkın delikanlının yanına kaçmıştır. Gon, dışarıdan cesur, kaba ya da feleğin çemberinden geçmiş bir delikanlı gibi görünmesine rağmen iç dünyasında boşluklar olan, sevgisiz kalmış, korkak yönleri bulunan, zayıf bir karakterdir. Bu yüzden Tel Birader adlı bıçkın delikanlı gibi olmak ister. Onun gibi olmak ister ama ruhu buna müsaade etmez. Bu delikanlı, Gon için rol model niteliğindedir. Yunjae ise Gon'a ilgi duyar. Onu kendine yakın bulduğu için Gon'u bulmak amacıyla peşine düşer. Amacı Gon'a yardımcı olmaktır. Tel Birader lakaplı delikanlı ise lakabından da anlaşılacağı üzere tekin biri değildir. Eli bıçaklıdır. Gon, Tel Birader tarafından tutsak edilince Yunjae arkadaşını kurtarmak için olay yerine gider. Aralarında çıkan münakaşada hem Gon hem de Yunjae yaralanır. Tel Birader ise polis tarafından tutuklanır.

Yunjae çok sonra kendine gelir, göğsünden bıçaklanmıştı. Gon'un durumunun iyi olduğunu Doktor Shim'den öğrenir. Yunjae, duygusal anlamda kendinde birtakım değişikliklerin baş gösterdiğini ufaktan sezmeye başlar. Doktor Shim'in yardımıyla, annesinin tekerlekli sandalyede geldiğini görünce ilk başta ağlamamaya çalışırken bir anda gözyaşlarına boğulur hem ağlar hem güler. Bu da Yunjae'nin başına gelen onca olay neticesinde on sekiz yaşına bastığı sıralarda duygusal anlamda bir nebze geliştiğini göstermektedir.

Yunjae, toparlandıktan sonra bir ilkbahar günü herkesin ucube dediği iyilik timsali dostuyla (burada Gon'u kastediyor) buluşmaya gidiyor. Bundan sonraki hikâyenin bir trajediyle mi yoksa mutlu bir sonla mı biteceğini söyleyemeyeceğini ifade eden Yunjae, hayatla yüzleşeceğini ve elinden geldiği kadar hayatı ölçülü bir biçimde -ne eksik ne fazla- hissedeceğini söylüyor. Ve hikâye bu şekilde sonlanıyor.

7. KONUSU

Yazar ne anlatıyor sorusunun cevabı konuyu verir (Çetin, 2012, s. 93). Romanda aleksitimi (duygusal sağırlık) olarak tanımlanan rahatsızlıktan mustarip olan on sekiz yaşındaki delikanlının başından geçen olaylar aracılığıyla aleksitimi sendromuyla beraber toplumsal meseleler anlatılmaktadır. Romanın teması yani ana konusu ise sevginin, insanı canavar yapmasının yanında en çok insan da yapan şey olduğudur. Toplumdaki her bireyin içinde avutulmamış birer çocuk taşıdığını ve bu çocukların sevmeye/sevilmeye ihtiyaçları olduğu

mesajı verilmektedir. Yazar Sohn Won Pyung sosyal meselelere duyarlılığıyla bilindiğinden ve kendi ifadesiyle bebeğini doğurduktan sonra yaşadığı duygu yoğunluğundan ötürü bu romanı yazmıştır. “Bebeğim beklentilerimden farklı biri olarak büyüse bile onu sevebilir miyim?” (s. 250) sorusundan hareket ederek romandaki birbirine zıt Yunjae ile Gon karakterlerini bu şekilde yarattığını ifade etmiştir. Yunjae ile Gon öz çocuklarını olsalardı onları sevebilir miydin sorusunu merkeze alarak romanı kurguladığını açıklamıştır. Yazar sevginin insanı hem canavara dönüştüren hem de insan yapan bir faktör olduğunu, dolayısıyla toplumdaki problemlerin çoğunun sevginin suistimal edilmesi neticesinde meydana geldiğini anlatmak istemiştir.

8. OLAY ÖRGÜSÜ

Badem adlı eser toplamda dört bölümden oluşmaktadır. Eserin olay örgüsü aşağıdaki Tablo 1’de gösterilmiştir.

Tablo 1. Olay Örgüsü

<Giriş>
-Başkahraman Yunjae’nin hem doğum gününe hem de Noel arifesine denk gelen, çok soğuk bir kış gününde annesi ve ninesiyle birlikte bir restorana gidip yemek yedikten sonra, dışarıya çıktıkları sırada iki kadının bir adam tarafından feci biçimde saldırıya uğraması.
-Saldırıya uğrayan annenin ağır yaralanarak bitkisel hayata girmesi ve ninenin de olay yerinde hayatını kaybetmesi.
<Gelişme>
-Yunjae’nin yalnızlaşarak annesinin arkadaşı Doktor Shim adlı kişiyle karşılaşması. Doktor Shim’den maddi/manevi destek görerek hayatını idame ettirmesi.
-Akademisyen YunKwonho’nun ölüm döşeğinde bilinçsiz yatan eşine Yunjae’nin, öz oğluymuş gibi davranarak kadının son günlerini mutlu geçirmesine yardımcı oluşu.
<Düğüm>
-YunKwonho’nun öz oğlu Gon ile Yunjae’nin tesadüfen karşılaşması.
-Yunjae ile Gon’un hem okulda hem de okul dışında yaşadıkları irili ufaklı çatışmalar. Yunjae’nin Gon ile yakınlaşması.
-Yunjae’nin Dora ile karşılaşması. Dora ile yakınlaşması.
-Yunjae’nin sahaf dükkânını kapatarak kitapları okula bağışlamaya karar vermesi.
-Gon’un üzerine hırsızlık suçu atılınca okuldan kaçması.
-Gon’un, Tel Birader ile karşılaşması. Bu karşılaşmada hem Yunjae’nin hem de Gon’un yaralanması. Tel Birader’in polis tarafından tutuklanması.
<Sonuç>
-Yunjae ile annesinin iyileşmeleri. Anne ile oğulun buluşmaları. Ve mutlu(!), trajik(!) son.

Yunjae, romanın sonunda duyguları hissetmeye (ilk defa hem ağlıyor hem gülüyor) başlıyor ama buna mutlu (!), trajik (!) son denebilir mi? Bu soruya olumlu yanıt vermek zor görünmektedir. Zira bu türden “gelişim romanı” gibi görünen sosyal romanlarda genelde çocuk

ya da yetişkin karakter, hikâyenin sonunda olgunlaşır; toplumsal anlamda kendine bir yer edinerek, olgun bir bireye dönüşür. Yani bir gelişim, bir dönüşüm yaşanır. Nitekim *Badem* romanında böyle belirgin bir gelişim görülmemektedir. Yunjae’de meydana gelen net bir oluşumdan bahsedilmemektedir. Çünkü bu romanda Yunjae’nin başına gelen onca olaydan sonra nihayet duyguları yavaşça hissetmeye başladığına yönelik (tekerlekli sandalyede annesini normal bir biçimde görünce ilk defa hem ağlayıp hem gülmüştür, yani bir şeyler hissetmiştir) ifadeler olsa da kapanışta duyguları hissedemeyen Yunjae en başından beri hiç tasdik edilmiyormuş gibi bir anlam çıkabileceği için bu romanın sonunda, “Yunjae duyguları artık hissedebildi” vb., türünden bir cümle kullanılmamıştır. Vele ki buna benzer bir tümceyle, yani görece beklenen “mutlu sonla” biten bir ifade olsaydı bu durumda duyguları hissedemeyen Yunjae’yi “anormal” olarak yaftalayan toplum önünde diz çökmüş olunurdu. Yani topluma teslim olunurdu. Toplum haklı denmiş olunurdu. Buraya kadar izah edildiği üzere Yunjae’nin beynindeki duygulara tepki veren badem adlı bölüm, başkalarına kıyasla doğuştan küçük kalmıştır. Yani doğal bir vakadır. Ne var ki toplum bundan dolayı Yunjae’yi (Yunjae’nin beynindeki bademi) “anormal” olarak yaftalamıştır. Yunjae’nin güya iyileştiği/duyguları hissederek olduğu mesajı mutlu son şeklinde verilseydi, duyguları hissetmeyi “normal” kabul eden toplumun önünde Yunjae’nin diz çöktüğü, teslim olduğu şeklinde yorumlanabilirdi. Bu da romanın derinliğini zedelerdi. Nitekim yazar da bunu hesap ettiğinden olsa gerektir; görece mutlu sona (!) yakın bir kapanışla; Yunjae sonsuza dek bir damla gözyaşı bile dökemeyen (hissiz) bir çocuk olarak kalsa dahi sadece Yunjae olarak, kendisi olarak, kendi tözüyle toplum ve etrafındaki insanlarla uyum içinde yaşayacağına yönelik yoruma açık ifadelerle bitirmiştir. Bu durumun trajik bir vaka gibi algılanması gerektiğine yönelik bir gönderme de yoktur. Yunjae ve onun gibilerin tıpkı beyin/badem örneğindeki uyumsuz gibi “anormal” (!) görünseler de oldukları gibi kabul edilmelerinin daha doğal bir hayat olduğu teması baskındır.

Romanın aşağıda alıntılanan son kısmında dikkat çeken bir durum vardır ki, bu da duyguları hissedemeyen Yunjae karakterinin toplumsal önyargıdan başka bir şey olmayan “normal” ve “anormal” kavramlarını bertaraf etmiş olmasıdır. Şöyle ki; “duygusuz,” “anormal” Yunjae, toplumun “kötü çocuk,” “hayırsız çocuk” yahut “anormal birey” olarak yaftaladığı “dikkat çeken, sevimsiz” Gon karakterinin aslında hiç de öyle olmadığını, bunun tam tersi bir töze sahip olduğunu fark etmiş; aynı şekilde toplumun “normal” olarak yaftaladığı “dikkat çekmeyen, sevimli” Dora’nın da kendine göre sıkıntıları olduğunu fark etmiştir. Yani hiçbir şeyin ya da hiçbir kimsenin dışarıdan görüldüğü biçimiyle yargılanamayacağını idrak etmiştir. Dolayısıyla “normal” ya da “anormal” kavramlarının insanı tanımlamada hiçbir anlamı

olmadığı, sadece birer önyargıdan ibaret olduğu ortaya çıkmaktadır. Buradan hareketle, Yunjae karakterinin gerçek bir birey olarak gelişmesi için “normal” ve “anormal”i aşarak doğal bir özgürlüğe geçiş yapması gerekmiştir. Normalin ve anormalin ötesindeki doğal özgürlüğe geçiş, romanda şöyle tasvir edilmiştir. Yunjae:

[...]Bir şeyleri daha açıklamak istiyorum ama şimdiye dek yaşadıklarımın neresinden başlayacağımı bilemiyorum. Aniden yanağımda bir sıcaklık oldu. Annem, yanağımdan bir şeyi sildi. Gözyaşıydı. Gözlerimden yaşlar akıyordu. Ağlıyorum. Ne var ki üstüne üstlük bir de gülüyorum. Annem de aynısını yapıyor. (s. 247-248)

Bu konuda gene Yunjae şunları ifade etmektedir:

Bu hikâyenin nasıl devam edeceğini bilmiyorum. Tıpkı daha önce söylediğim gibi, bir hikâyenin trajik mi yoksa mutlu sonla mı biteceğini ben veya başka biri söyleyemez. Belki de bu türden bir sınıflandırma yapmak dahi imkânsızdır. Çünkü hayat, binbir tatla karışık akıp gider. Ben yalnızca bununla yüzleşmeye karar verdim. Hayatın bana geldiği kadarıyla yüzleşeceğim. Ve yapabildiğim kadarıyla onu hissedeceğim ne eksik ne fazla. (s.249)

9. KARAKTERLER

(Aktaş, 2002, s. 47-49) Edebî metinlerin tahlili başlıklı bölümde, Etienne Souriau [Etyen Suriyo]’nun İki Yüz Bin Dramatik Vaziyet kitabına atıfta bulunarak vakanın/olayın zuhurunda rol alan şahısları/kişileri/karakterleri açıklarken bunların aralarındaki ilişkilerin dramatik vaziyetin zuhuruna elverişli altı fonksiyonla/altı tematik güçle açıklanabileceğine vurgu yapmıştır. Ayrıca söz konusu fonksiyonların ille de insanlar tarafından temsil edilmeyeceğini, yapıta göre diğer varlıklar tarafından da temsil edilebileceğini eklemiştir. Bu bağlamda fiktif kişiler kadrosu, yukarıda adı geçen kitaba atıfla bahsedilen (1-Asıl kahraman veya birinci derecedeki kahraman, 2- Hasım veya karşı güç, 3- Arzu edilen ve korku duyulan nesne 4- Yönlendirici, 5-Alıcı, 6-Yardımcı) altı fonksiyonla/tematik güçle lüzuma göre bağlantı kurularak söz konusu fiktif kişiler arasındaki ilişkilere de değinilmiştir.

Yunjae: Romanın başkahramanıdır. Merkezî kişidir. Etienne Souriau’nun tematik olarak tanımladığı vakaya dramatik hamleyi veren ilk şahıstır ve bu nedenle asıl kahraman veya birinci derecedeki kahramandır. Burada Yunjae etrafındaki durumlara tepki veremese de olayların/vakaların meydana gelmesinde tepkisizliğiyle ister istemez ilk hamleyi yapan kişidir. Bütün olaylar Yunjae’nin etrafında meydana gelmektedir. Sosyal bakımdan orta hâlli bir ailenin

tek evladıdır. Babası bir trafik kazasında vefat etmiştir. Yetim büyümüştür. Yunjae, duygusal sağırlıktan mustarıptır. Fiziksel açıdan herhangi bir engelliliği yoktur. Etrafındakiler tarafından soğuk, kaba, ruhsuz, suratsız, gülmeyen, psikopat, anormal ve benzeri tabirlerle anılmaktadır. İç dünyasında saf olup romandaki tanımıyla hiç yazılmamış beyaz bir kâğıt gibidir. Bir başka ifadeyle, Yunjae duyguları okuyup ifade edemediğinden ne ağlayabilen ne de gülebilen bir çocuktur. Öyle ki ninesinin ve annesinin başına gelenlere bile tepki verememiştir. Ne var ki, Yunjae kitaptaki diğer karakterlerin aksine, bunu ifade edemese de yaptığı iç konuşmalardan anlaşıldığı üzere, herkesten daha insancıl/beşeriyetçi bir kahramandır. Etrafındakilere zarar verme gibi bir tutum ve düşünce emaresi göstermemiştir. Bıçaklandığı anda bile üzerine gelen Tel Birader'e en ufak bir tepki dahi vermemiştir. Kendini korumaya çalıştığına yönelik bir ifadesi de yoktur. Bu da Yunjae'nin canı pahasına da olsa, başkalarına en ufak bir zarar vermekten kaçınan bir töze sahip olduğunu göstermektedir.

Fiziki Portre: Ne güler ne de ağlar. Soğuk görünür. İfadesiz bir yüzü vardır. Fiziksel bir engelliliği yoktur.

Ruhi Portre: Saf ve temiz. Önyargısız. İyi huylu. İyi niyetli. İçine kapanık. Hiçbir şey hissedemez, hissettiği şeyler olsa bile bunları sözle ifade edemez. Etrafındaki insanlar tarafından anlaşılmadığını düşündüğü için karmaşık olmasına rağmen zararsız bir ruh hâline sahiptir. Özgündür.

Yunjae'nin annesi: Mücadeleci bir kadındır. Etienne Souriau'nun tematik güç/fonksiyon olarak tanımladığı dramatik vakada hem **yönlendirici** hem de **yardımcıdır**. Romanda bir bakıma dramatik vaziyet olarak görülen Yunjae'nin duyguları hissedememesi vakasına müdahale ederek (Oğluna günde üç öğün badem yedirerek, eğitim vererek vb.,) dramatik vaziyeti çözmeye çalışır. Bir başka ifadeyle dramatik vakayı idare eder. Çocukluğundan beri yazar olmayı istemiştir. Daha doğrusu bu, öz annesinin (Yunjae'nin ninesinin) isteğidir ama bunu bir türlü gerçekleştirememiştir. Anne karakterinin asıl adı da Korece'de "Yazar" anlamına gelmektedir. Bu isim kendisine öz annesi yani Yunjae'nin ninesi tarafından koyulmuştur. Yunjae'nin annesi, kendi annesinin rızasını almadan evlenmiştir. Bu yüzden annesi ile ninesinin arası bozulmuştur. Yunjae'yi uzun bir aradan sonra ilk defa gören ninesi, o gün kızını affetmiş ve barışmışlardır. Öz annesine karşı çıkarak evlenmiştir. Yunjae'nin doğumundan sonra babası bir trafik kazasında ölmüştür. Annesi tek başına Yunjae'ye bakmaya çalışmıştır. Ne var ki Yunjae'de birtakım özgünlükler fark etmeye başlayınca, annesine yani Yunjae'nin ninesine giderek barışmıştır. Barıştıktan sonra hem öz annesinin gönlünü almak hem de Yunjae'ye duygularla ilgili tepkisel eğitim vermek için küçük bir sahaf dükkânı açmıştır. Oğlunun

beynindeki badem büyüsün diye oğluna çocukken her gün badem yedirmiştir. Ne var ki kışın Noel günü Yunjae'nin doğum gününü kutlamak için gittikleri restoranın çıkışında öfkeli bir adamın saldırısına (Saldırıda adam elindeki çekici kadının kafasına defalarca vurmuştur) maruz kalarak bitkisel hayata girmiştir. Hastanede yoğun bakımdadır.

Romadaki anne karakteri, çocuğunun toplum tarafından dikkat çekerek acı çekmesinden endişelendiği için analık içgüdüleriyle çocuğuna eğitim verir. Buna sevgi denebilir ama bu sevgi, aslında toplumdaki “normallik” sınırlamasının bir tezahürüdür. Yani toplumda “normallik” dayatması olmasaydı anne, belki de çocuğunu olduğu gibi kabul edip, onu korumaya yönelik bir eğitim vermeye girişmeyecekti. Nitekim verdiği eğitim “anormal” olarak yaftalanan çocuğunu “normal” yapmaya yöneliktir. Yani kendi çocuğunu olduğu gibi kabullenememiş, çocuğunu toplumun istediği bir “normale” dönüştürmeye çabalayan bir anne portresi çizilmiştir. Bu da yazarın son notunda ifade ettiği üzere, bu romanı kaleme almasına neden olan kendi çocuğuna bakarken; “...Kime benzerse benzesin ona koşulsuz sevgimi verebilir miyim? Beklentilerimden farklı biri olarak büyüse bile? ...Bu sorular bana başka bir soruyu sorduran iki karakterin doğuşuna yol açtı. Onlar benim çocuklarım olsa sevebilir miydim? İşte Yunjae ve Gon böyle doğdu.” (s. 250) Buradan da anlaşılacağı üzere romanda “anormal” çocuğunu ister istemez “normalleştirmeye” çalışan bir anne karakteri resmedilmiştir. Dolayısıyla bu annenin başına gelen olay bir tarafa, sırf Yunjae'ye verdiği “normalleşme” eğitimiyle bile acınası bir yönü vardır. Oğlunu topluma “normal” olarak kazandırmak için kendini yıpratın bir annedir. Burada toplumsal bir mesaj da verilmiştir. Toplumu oluşturan çok sayıdaki “normalin”, “anormal” olmadığı için kendini “normal” olarak tanımladığı; kendi gibi olmayan az sayıdakileri de (Yunjae ve Gon gibi) “anormal” olarak tanımladığı anlaşılmaktadır. Buradaki anne karakteri, çocuğunu “duyguları hissetmeyi normal olarak kabul edenlerden oluşan” “normaller dünyasına” adapte etmeye çalışmaktadır.

Fiziki Portre: İncecik bir bedeni, yusyuvarlak kara gözleri vardır. Her zaman kahverengi göz kalemi kullandığından çekik olmasına rağmen gözleri büyük görünür. Beline kadar dökülen, deniz yosunu gibi siyah ve uzun saçları vardır. Dudakları daima kırmızı boyalı olduğundan vampiri andırır. Zamanla yüzünde hafiften belirmeye başlayan kırışıklıklar olur. Kitabın başlarında sağlıklıyken, saldırı sonrasında bitkisel hayata girdiği için ya tekerlekli sandalyededir ya da hastanedeki odasında yatalaktır.

Ruhi Portre: Baş kaldıran, bildiğini okuyan bir ruha sahiptir. Özgür ruhludur. Mücadelecidir. Realisttir.

Yunjae'nin ninesi: Etienne Souriau'nun tematik güç/fonksiyon olarak tanımladığı dramatik vakada hem yönlendirici hem de yardımcıdır. Romanda bir bakıma dramatik vaziyet olarak görülen Yunjae'nin duyguları hissedememesi vakasına müdahale ederek (Torunu Yunjae'yi akranlarının/yetişkinlerin zorbalıklarından/anlayışsızlıklarından koruyarak, gözeterek; torununa eğitim vererek vb.,) dramatik vaziyeti çözmeye çalışır. Bir başka ifadeyle dramatik vakayı idare eder.

Fiziki Portre: İri yapılı, geniş omuzludur. Saçları ağarmıştır. Başında mor bir şapkası vardır. Şapkasının üstünde de bir tüy takılıdır. Yunjae'ye, kimi zaman Robin Hood'u kimi zaman da Wonder Woman'ı hatırlatır. Yunjae'ye göre ninesi o kadar büyüktür ki kocaman bir meşe ağacını andırır. Hem bedeni hem sesi dahası gölgesi bile koskocamandır. Özellikle elleri güçlü bir erkek eli gibi iricedir.

Ruhi Portre: Ağzına geleni söyleyen, çekincesiz bir kadındır. Dobradır. Kincidir. Asabidir. Kuralcudur.

Doktor Shim: Yunjae'nin annesinin arkadaşıdır. Etienne Souriau'nun tematik güç/fonksiyon olarak tanımladığı dramatik vakada hem **yönlendirici** hem de **yardımcıdır**. Romanda bir bakıma dramatik vaziyet olarak görülen Yunjae'nin duyguları hissedememesi vakasına anne kişinin yoğun bakıma alınmasıyla dahil olarak (Arkadaşının oğlu Yunjae'ye üvey baba gibi eğitim vererek, yol göstererek vb.,) dramatik vaziyeti çözmeye çalışır. Bir başka ifadeyle dramatik vakayı idare eder. Yunjaegil'in işlettikleri sahaf dükkânının üstündeki ekmek fırınının işletmecisi ve binanın sahibidir. Eski mesleği doktorluktur. Yunjae'nin annesinin sağlığındayken isteği üzerine Yunjae'ye bakmaktadır. Bu romanda ifade edilmese de Yunjae'ye bir bakıma üvey babalık eden kişidir. Romanda görece iyi bir baba rolü sergilemektedir.

Fiziki Portre: Orta yaşlardadır.

Ruhi Portre: Sevecendir. Etrafindakilere ve özellikle Yunjae'ye karşı anlayışlıdır. Sınırlı ölçüde empatiktir (Zira televizyondaki (uzaktaki) gencin trajik durumuyla (yakındaki) Yunjae'nin trajik durumu kadar ilgilenmemiştir. Empatiye yönelik bir tepki verememiştir. Dolayısıyla sınırlı ölçüde empatiktir. Algıda seçici empatik olduğu bile düşünülebilir. Yahut görece empatiktir.) Yardımseverdir.

Yun Kwonho: Üniversitede akademisyendir. Etienne Souriau'nun tematik güç/fonksiyon olarak tanımladığı dramatik vakada **ahıcıdır**. Zira Yunjae'nin görece dramatik vakası bu fiktif kişinin işine yaramıştır. Bu sayede uzun bir aradan sonra oğlu Gon'la görüşmüştür. Duyguları hissedemeyen Yunjae sayesinde karısı, öz oğlunu yalancıktan da olsa

gördükten sonra ölmüştür. Şöyle ki öz oğlu (Gon-Leesu) yıllar önce kaybolmuştur. Yunjae'nin işlettiği sahaf dükkânına bir gün aniden çıkagelir ve Yunjae'den ölüm döşeginde yatmakta olan karısı için bir iyilik yapmasını ister. Karısının önünde yalancıktan da olsa öz oğluymuş gibi davranmasını ister Yunjae'den. Çünkü öz oğlu Leesu'yu yani Gon'u görmeyeli çok olmuştur. Karısının ölmeden önce öz oğluyla buluştuğunu zannetmesi için Yunjae'den bir iyilik etmesini ister. Çünkü adama göre Yunjae, kendi oğluna fiziksel olarak benzemektedir. Prof. Yun Kwonho, daha sonraları Yunjae ile öz oğlu Gon'u barıştırmak için elinden gelen çabayı gösterir. Ne var ki durum daha da kötüleşir. Gon tamamen uzaklaşır. Yunjae bunu ifade edemese de Gon'a alttan alta ilgi duymaya başlar.

Fiziki Portre: Gümüş renkli saçları olan, orta yaşlarda bir adamdır. Derli toplu giyinir. Omuzları çököktür. Yüzü solgun ve donuktur.

Ruhi Portre: Mesleği gereği sert tabiatlıdır. Sevgisini kolay ifade edemez. İyi bir baba olamadığını düşünmektedir. Mutsuzdur.

Gon: Yunjae'nin duyarsız görünen arkadaşıdır. Etienne Souriau'nun tematik güç/fonksiyon olarak tanımladığı dramatik vakada hem hasım veya karşı güç hem de yardımcıdır. Vakaların/çatışmaların olabilmesi için asıl kahraman Yunjae'yle çatışmıştır. Bu çatışmadan Yunjae'nin duyguları hissedemeyen ne üzülen ne de korkan biri olduğu (görece dramatik vakadır) sonucuna vararak Yunjae'ye öykünmeye başlamıştır. İlkın düşmanlıkla başlayan çatışma yerini dostluğa bırakmıştır. Yunjae, Gon'un "anormal" görünmesine rağmen iç dünyasında duyarlı bir kalbe sahip olduğunu, farklı biri olduğunu en başından beri anlamıştır. Yunjae'nin gelişiminde önemli rol oynayan bir karakterdir. "Anormal" diye nitelendirilen bir başka bireydir. Toplumda tutunamamış, sevgisiz kalmış bir karakterdir. Ne var ki aslında duyarlı biridir. Prof. Yun Kwonho'nun kaybolan öz oğludur. Asıl adı Yun Leesu'dur. Asıl adını sevmediği için çok sayıda lakabı olmasına (Birkaç aile tarafından evlat edinilip terk edildiği için farklı adlara sahiptir) rağmen Gon adını tercih eder. Çünkü Gon adı ona başkalarının değil, kendinin verdiği bir addır. Gon'un insan ilişkileri iyi değildir. Çevresi tarafından pek sevilmez. Sevgiye, şefkate, ilgiye muhtaç bir çocuktur. Yunjae ile öz annesinin cenazesinde karşılaşır. Karşılaşmada Yunjae'ye hiç de iyi davranmaz. Yunjae, Gon'u okuldan da tanımaktadır. Cenazeden önce başka bir okuldan nakil gelmiştir Gon hakkında çok sayıda negatif söylenti vardır. Gon, annesi ile babasını pek sevmediği için asıl adını hep gizler. Kendisine Gon denilmesini ister. Gon, Yunjae'ye kırgındır. Öz annesinin ölümünden önce kendi yerine sahte evlatlık rolü yaptı diye öfkeli. Hıncını çıkarmak için Yunjae'ye her türden kötülüğü yapar. Her seferinde de öç alma planları suya düşer. Amacına ulaşamaz. Gon, Yunjae'nin duygularını

ifade edemeyen bir çocuk olduğunu bilmemektedir. Gon, duygusal yönden çok gelişmiş bir çocuktur. Duygularını aşırı derece ifade eden biridir. Yunjae'nin duygusal yönden kendini geliştirmesi için Gon gibi bir çocuğa ihtiyacı vardır. Gon da Yunjae'nin durumuyla alttan alta ilgilenir. Yunjae'nin işlettiği sahaf dükkânına sıklıkla uğrayarak hoşuna giden, müstehcen dergilere bakar. Bu şekilde davranarak Yunjae ve Gon birbirlerini daha iyi tanıma fırsatı bulurlar. Birbirlerine yakınlaştıkça iki çocukta da birtakım değişiklikler olmaya başlar. İkisi birbirine öykünür. Ne var ki Gon, ömründe öz annesine hiç sarılamamıştır; onun yerine Yunjae sarılma fırsatı yakaladığından, Yunjae'ye o kadına (Gon ölen, öz annesini kastediyor) sarılınca ne hissettin diye sorar. Yunjae de sıcaklık diye cevap verir. Bunun üzerine Gon duygulanır. Bu da Gon'un özünde anne sevgisine muhtaç olduğunu gösterir. Gon'un, ilk başlarda Yunjae'ye düşmanlık beslemesi, sevgiye muhtaç olduğundan öte gelmektedir. Gon, Yunjae'nin tam zıttı bir karakter olmakla beraber Yunjae'yi tamamlayan bir töze sahiptir. Dışarıdan itici, kaba görünmesine rağmen tözünde avutulmamış, sevgiye muhtaç bir çocuk vardır. Ne var ki kendinden daha güçlü olduğunu düşündüğü Tel Birader'e daha çok öykünür. Tel Birader'den ve yaptıklarından övgüyle söz eder. Bütün bunlar ise Gon'un zayıflığını gösterir. Çünkü güçlü olana duyulan kuvvetli arzu, neticede zayıflığın bir alametidir. Gon tam olarak olgunlaşmamış bir erkektir. Zayıflığından ve çaresizliğinden dolayı güçlüymüş gibi nobran davranan huzursuz bir tiptir. İç dünyasında o kadar zayıftır ki bir damla kana göz yaşı döken, başkasının canının yandığını görünce kendi canı da yanan bir çocuktur aslında. (Söz gelişi, Yunjae'nin acıyı, hüznü hissedip hissetmediğini sınamak için kelebeğe işkence yapar; kanatlarını yolar, iğne saplar, kelebeği ayağının altında ezdikten sonra da feci biçimde ağlar.) Sadece kendi varlığını, tözünü kabul etmemektedir.

Fiziki Portre: Kısa boylu ve siskadır. Kolları ve bacakları uzundur. Sağlam bir vücudu vardır. Teni esmerdir. Kalın kaşlarının altında simsiyah parıldayan göz bebekleri vardır. Kaba ve soğuk görünüşlüdür. On yedi yaşındadır.

Ruhi Portre: Melankoliktir. Aşırı duygusaldır. Sevgiye açtır. Kendi içinde çatışmalar yaşar. İyi ile kötü arasında gidip gelir. Zayıf kişiliklidir. Huzursuzdur. Toydur.

Dora: Yunjae'nin okuldan arkadaşı. Yunjae'nin gelişiminde önemli rol oynayan bir diğer karakterdir. Etienne Souriau'nun tematik güç/fonksiyon olarak tanımladığı dramatik vakada karşı güç olmakla beraber yardımcıdır. Her ne kadar hasım/düşman olarak görünmese de Yunjae'den farklı adlandırılması yani "normal" görülmesi karşı güç etkenidir. Vakaların/çatışmaların olabilmesi için asıl kahraman Yunjae'yle çatışmasa da ("anormal" görülen Yunjae ile "normal" görülen Dora'nın bir nevi pozitif çatışması söz konusudur) Yunjae

gibi birinin de var olabileceğini ilkin yadırgamış ve durumu anladıktan sonra Yunjae'yle yakınlaşmaya başlamıştır. Yunjae, Dora'nın "normal" olarak görülen biri olmasına rağmen iç dünyasında sorunları olan, yalnız bir karakter olduğunu anlamıştır. Toplum tarafından "normal" olarak görülmesine rağmen ailesi ile arasında sorunlar yaşayan kızdır. Dışarıdan normal görünmesine rağmen iç dünyasında kendince sorunları olan biridir. Spor aktiviteleriyle ilgilenir. Atletizm kulübüne üyedir. Okuldaki atletizm kulübünün tek üyesidir. Yunjae'yle, Gon'la ya da okuldaki diğer olaylarla pek ilgilenmez. Yalnızlığını sporla avutur. Dora da kendi dünyasında özgün bir çocuktur. Yunjae'nin neden koşuyorsun ki? Sorusundan çok etkilenmiştir. Zira o güne dek Dora'ya niçin koştuğunu soran tek kişi Yunjae olmuştur. Yunjae'nin bu basit görünen ilginç sorusu, Dora'nın çok hoşuna gider. Dora ile Yunjae sahaf dükkânında buluşarak sohbet ederler. Bu buluşmalar ikisinin de anlayamadıkları bir yakınlığa sebebiyet verir. İki çocuğun da hayatlarında belli belirsiz değişimler olmaya başlar. Yunjae, Dora'ya yaklaştıkça kalbim heyecandan alkış tutuyor gibi ifadeler kullanmaya başlar. Bu da Yunjae'nin duygusal gelişiminde Dora'nın pozitif etkisi olduğunu göstermektedir. Dora, öz anne ve babasına kırgındır; çünkü onlara göre beş para etmez bir sporla (koşu sporuyla) ilgilenmektedir.

Fiziki Portre: Kısa ve sıksıktır. Kolları, bacakları incektir. Kirpikleri kalındır. Gözleri kahverengi ışık saçar. Teni akça pakçadır. Saçları omuzlarına kadar iner. Gözlükleri mat gümüş renkli, kalın çerçevelidir. Genelde yalnız takılır. Yerinde duramaz, hep hareketlidir. Koşmadan duramaz. "Güzel" ifadesi ağzından sıklıkla duyulur. (Diğer karakterler içinde romandaki fiziki portresi görece detaylı anlatılan Dora'dır. Bu da anlatıcı Yunjae'nin Dora'ya ilgi gösterdiğine işaret etmektedir.)

Ruhi Portre: Sakindir. Olgundur. İyi kalpli ve sevecendir. Duyarlıdır. Anlayışlıdır. İç dünyasında çatışmalar vardır.

Tel Birader: Sevgisiz kalmış bir karakterdir. Etrafındakilere şiddet uygulamaktan zevk alır. Gözü pek ve edepsizdir. Hiçbir şeyden sakınmaz. Etienne Souriau'nun tematik güç/fonksiyon olarak tanımladığı dramatik vakada hasım veya karşı güçtür. Vakaların/çatışmaların olabilmesi için bir diğer hasım olan Gon ve asıl kahraman Yunjae'yle çatışmıştır. Bu çatışmada hem Gon hem de Yunjae yaralanmıştır. Hasımlıkla başlayan ve hasımlıkla biten bir vakanın müsebbibidir. Nitekim Gon'un en çok öykündüğü kişidir. Onun gibi olmak isteyen birçok çocuk da etrafında toplanmıştır. Onlara emirler yağdırır. Gon da onlardan biridir. Tel Birader ile Gon çok önceden aynı islahevinde kalmışlardır. Suç aleti olarak tel kullandığı için Tel Birader lakabıyla anılmaktadır. Sayısız suçtan sabıkalıdır.

Fiziki Portre: İnsan değil de kocaman bir gölgedir. Hem yirmili yaşlarda hem de otuzu geçkin görünür. Üzerinde eski püskü, kalın bir kazak ile kırmızı kil renginde fitilli, kadife bir pantolon ve kafasında balıkçı şapkası vardır. Yüzünde de bir maske vardır. Maskesini çıkardığı anda görünen yüzü bembeyazdır. Dudakları gül rengindedir. Kumral saçları, düz ve narin kaşları vardır. Derin ve şeffaf görünen gözleri vardır. Yunjae'nin ifadesiyle; Yüce Tanrı, meleğin yüzünü yanlış bir kişiye vermiştir. Buradaki fiziki portreden de anlaşılacağı üzere, romanda çok sayıda görünüş ve kişilik çatışması mevcuttur. Toplumda hiç kimse görüldüğü gibi değildir. Tel Birader de onlardan biridir.

Ruhi Portre: Kötü tabiatlıdır. Dünyadaki herkesten öç alma niyeti güder. Toplumda tutunamamış ve sevgisiz büyümüştür. Başına buyruktur.

10. ROMANDA ÇATIŞMA

Romandaki karakterlerin özellikleri ve davranışları göz önüne alındığında sevgiyle yetişen çocuklar ile sevgisiz ortamda yetişen çocuklar arasındaki çatışmalar; sosyal yaşamda ve ailede “normal” kabul edilen bireyler ile “anormal” kabul edilen bireyler arasındaki çatışmalar; fiktif şahısların tutumlarında görülen görünüş ve kişilik çatışmaları (Örneğin Yun Kwonho Akademisyendir, toplumda saygın bir bireydir, dışarıdan bakınca sorunsuz biri gibi görünür ama öz evladı ile arası iyi değildir, sürekli çatışmaktadır. Ya da Dora karakteri bir başka örnek olabilir. Dışarıdan “normal” görünür ama değildir. Hem kendiyle hem de ailesiyle çatışma yaşar... Saldırgan adam da dış görünüşüyle üstü başı düzgün olmasına rağmen, psikolojik sorunludur, insanlara saldırmış ve en sonunda da kendini öldürmüştür. Bu ve benzeri örnekler çoğaltılabilir...); aile fertleri arasındaki çatışmalar toplum ve birey çatışması dikkat çekmektedir.

11. DİL VE ÜSLUP

Romanda birinci tekil şahsın ağzından, iç sesli bir anlatım, monolog mevcuttur. Okuyucu romanı Yunjae adlı özel/özgün çocuğun ağzından dinlemektedir. Anlatıcı, on sekiz yaşında olduğu için romanın dili yalın, akıcı ve gerçekçidir. Genelde üslubu sade olup günlük konuşma dili hâkimdir. İşlediği toplumsal meselelere bakıldığında tür itibarıyla sosyal bir roman olduğu anlaşılmaktadır. Romanda Kore’de çok yaygın görülen birtakım sosyal meselelere de satır aralarında göndermeler yapılmıştır.

Romanda yalın üsluplu kısa cümleler kullanılmıştır. Abartılı, ağdalı yahut süslü bir dil kullanımı yoktur. Zira anlatıcı, hayat tecrübesi fazla olmayan on sekiz yaşında bir delikanlıdır. Yazıda belirli bir metaforun kullanılmadığı da anlaşılmaktadır. Sıklıkla kullanılan imge olarak

kitapta iki yerde erik aromalı şeker ifadesi geçmektedir. Bu ifade anlatıcının hem annesinin (Annesi küçükken dükkânın birinden ilk defa erik aromalı şeker çalmıştır) hem de ninesinin severek yedikleri bir yiyecek olarak geçmekte olup bir adam tarafından annesine ve ninesine saldırılmadan önce de anlatıcının gözüne ilişkin bir obje olarak tasvir edilmiştir. Erik aromalı şekeri sevmelerinin nedeni bu şekerin hem tatlı olması hem de kan tadı vermesidir. “Esrarengiz bir şekilde ısıldayan beyaz üzerine hafiften kırmızı bir çizginin çekildiği erik aromalı bu şekeri ağızlarının içinde çevirip durmak, onların paha biçilmez zevklerinden biriydi” (s. 38). Burada şöyle bir çıkarımda bulunulabilir. Zira bu şeker hem tatlı hem de tuzlu olmakla beraber ağızda kan kokusu uyandıran bir özelliğe sahiptir. Yerken şeker, dili kesmektedir çünkü. Bu da ağızda kan tadına neden olmaktadır. Buradan hareketle yaşamın iyi kötü yanlarına bir gönderme yapıldığı düşünülebilir. Yahut bu obje, Etienne Souriau’nun tematik güç/fonksiyon olarak tanımladığı dramatik vakada arzu edilen ve korku duyulan nesneye de tekabül edebilir. Sosyal roman olduğu için, Kore denilen ülkedeki toplumsal sorunların bireylerde huzursuzluk yaratabileceği göz önüne alındığında söz konusu objenin gerçekleşmesinden korkulan herhangi bir şeyi de temsil edebileceği düşünülmektedir. Nitekim romanda çözümlenemeyen başka bir değeri de temsil edebilir. İnsanın sevdiği şeyleri yaparken dahi acı çekebileceğine; öyle ki şeker yerken bile dilinin kesilmesine rağmen bunu bir zevk olarak algılayabileceğine, ama hakikatte her an her şeyin olabileceği tekinsiz bir dünyada yaşandığı mesajının verildiği de algılanabilir.

Nitekim anlatıcının ardına gizlenen yazar yahut asıl kahraman Yunjae söz konusu şekeri anne ile ninenin saldırıya uğramalarından hemen öncesinde dile getirmiştir. En mutlu oldukları anda ikisi de kana bulanmıştır. Zevkle yedikleri erik aromalı şekerin dillerini kestiğini bile fark edemedikleri gibi kendilerine aniden gelen kötü talihi de fark edememişlerdir.

12. BAKIŞ AÇISI VE ANLATICI

Aktaş bir eserin bakış açısına göre şekil aldığını vurgulayarak, iyi bir okuyucu durumundaki araştırmacının eserle alakalı hususilikleri anlatmak, açıklamak ve yorumlamak için metnin bakış açısını iyi tespit etmek zorunda olduğunu belirtmiştir (1991, s. 81-83). Bu bağlamda romanda birinci tekil şahsın ağzından dillendirilen, otobiyografik tarzda geliştirilmiş kahramanın/kahraman anlatıcının bakış açısı kullanılmıştır. Başka bir ifadeyle, özne anlatıcı mevcuttur. Anlatıcı aleksitimi rahatsızlığı çeken on sekiz yaşında bir delikanlıdır. On sekiz yaşındaki bireyin bakış açısıyla yazılmıştır. Söz konusu kahramanın toyluğu, çocuksu dili, kendi yaşadığı, bildiği, anladığı şeyler öne çıkmaktadır. Dolayısıyla okuyucuya yakın gelen, samimi bir anlatım söz konusudur. Anlatıcı, romanda geçen vakaları/olayları naklederek, göstererek ve tasvir ederek anlatmaktadır. Önemli sayılan vakaları okuyucunun gözleri önünde

canlanması için çoğunlukla gösterme vasıtasıyla dikkate sunduğu anlaşılmaktadır. Kendi görüşlerini ise monologlarla aktardığı görülmektedir. Bu romandaki anlatıcı yazar değildir, Yunjae adında aleksitimi sendromuna sahip bir delikanlıdır ve itibarî/fiktif⁴ âleme aittir. Yazar üzerinde yaşadığımız gerçek dünyaya ait bir varlıktır. Anlatıcı ise itibarî âleme aittir. Okuyucu bu itibarî/fiktif şahsın varlığını hissedemez (Aktaş, 1991, s. 84). Başka bir ifadeyle, romandaki diğer kişilerle beraber anlatıcı Yunjae de fiktiftir. Yani sadece düşüncede mevcuttur. Daha başka bir deyişle de yazarın, kendi düşünce dünyasında yarattığı; gören, duyan, sorgulayan ama hissedemeyen Yunjae adlı itibarî/fiktif şahsın arkasına gizlenerek yahut onunla benzeşerek/hemhâl olarak kendini yahut Yunjae gibileri ifade etme yolunu tercih ettiği de söylenebilir.

13. MEKÂN VE ZAMAN

Romanın mekânı Güney Kore'nin başkenti Seul'dür. Seul'deki elit ve orta hâlli ailelerin yaşadığı birkaç mahallede ve ara sokaklarda geçmektedir. Zaman konusunda Noel arifesi, Yunjae'nin doğum günü, kış mevsimi gibi ibareler kullanılmıştır. Yunjae adlı başkahramanın doğumunu, bebekliğini ve sırasıyla altı, on altı, on yedi, on sekiz yaşındaki dönemleri kapsamaktadır. Bütün bunlar göz önüne alındığında anlatıcı Yunjae'nin Seul ve dolaylarında olayların yaşandığı dönemlerdeki bebeklik hâli, çocukluk hâli, gençlik hâli olmak üzere üç ayrı zaman diliminden oluşan bir kurgu vardır. Yunjae olayları naklettikten sonra kitabın sonunda on sekiz yaşına bastığını söylediğine göre toplamda on sekiz yıl ve öncesi söz konusudur. Yani romandaki zaman, Yunjae'nin doğumu öncesinden başlamak üzere on sekiz yaşına bastığı süreyi kapsayan itibarî bir zamandır. Kullanılan fiillere bakıldığında geçmiş (-dili geçmiş, -mişli geçmiş) gelecek ve şimdiki zaman çekimli fiillerin varlığı göz önüne alındığında itibarî/fiktif âlemde üç ayrı zaman diliminde geçtiği anlaşılmaktadır.

Öte yandan yazarın son söz bölümündeki kendi ifadesinden yola çıkıldığında, roman üç yılda tamamlanmıştır. Yazma zamanı üç yıldır. Romanın ilk taslağı 2013 yılında yazılmıştır. "...2010'lu yılların sonunda, ikinci el kitap dükkânına kadar gelmek, dahası bir kadının gözleri önünde müstehcen kitaplar almak pek yaygın bir iş değildi..." (s. 138-139) ifadesi ile romanın 2017 yılında basıldığı göz önüne alındığında, yazma zamanı olarak 2024'e oldukça yakın bir tarihi kapsadığı anlaşılmaktadır. Bu da romanın sosyal sorunlar içinde güncel meseleleri işlediğinin bir göstergesidir.

⁴ Türk Dil Kurumu: Güncel Türkçe Sözlük: Saymaca: Gerçekte öyle olmadığı hâlde, öyleymiş gibi kabul edilen; itibari, fiktif, nominal, saymaca. <https://sozluk.gov.tr/> Erişim: 24.06.2024

14. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Bu incelemede başta Aktaş (2002) Anlatma Esasına Bağlı Edebî Metinlerin Tahlili: Teori ve Uygulama adlı eserinde vurgulanan yazın metninde tahlil esasları olmak üzere; aynı eserde değinilen Etienne Souriau'nun *İki Yüz Bin Dramatik Vaziyet* adlı kitabına atıfla dramatik durumların meydana gelmesine elverişli altı fonksiyon ışığında *Badem* romanı irdelenmiştir. İrdeleme sonucunda yazardan başlamak üzere romanın künyesi, adı, geniş özeti, konusu, olay örgüsü, karakterlerin fiziki ve ruhi portreleri, çatışma, dil ve üslup, anlatıcı, mekân ve zaman gibi alt başlıklar altında roman tematik olarak açıklanmıştır. Toplumsal bir sorunu dile getirmesi noktasında *Badem* romanının hiçbir şey hissedememenin, duyguları okuyamamanın, duygusuzluğun kurgusu olduğu sonucuna varılmıştır. Başkahramanın yaşantısı aracılığıyla aleksitimi sendromundan rahatsız insanların her şeyi ne eksik ne fazla sadece olduğu gibi gören, olduğu gibi söyleyenler oldukları; bu sebeple de içinde yaşadıkları toplumla çatışma yaşadıkları ama hayata da tutunma çabası içinde bulundukları anlaşılmıştır. Yaşadığımız modern zamanlarda duygulara karşı söz yoksunluğu çekenlerin, yani aleksitimi sendromundan rahatsız olanların farkına varılması gerektiğine yönelik pozitif mesajlar içeren bir roman olduğu kanaati oluşmuştur.

Romanda, Kore toplumunda görülen birtakım sosyal meselelere de gönderme yapıldığı anlaşılmıştır. Kore'de yaygın görülen, durduk yere işlenen cinayetler/suçlar/intiharlar [Mudcima Saggeon] Kore'de halk ağzında [Soru sorma! Sormayın! Kim vurduya gitti!] olayları olarak bilinen, anormal saikli/sebepsizce, durduk yere işlenen suçlar için kullanılan bir ifadedir. Romanda bahsi geçen en büyük olaylardan biri budur. Zira bu olayda bir kişi yaralanmıştır (Yunjae'nin annesi); altı kişi de ölmüştür. (Ölenlerden biri Yunjae'nin ninesidir.) (Kahramanın annesi ile ninesine durduk yere elindeki kesici aletlerle saldıran adam örneği), toplumsal duyarsızlık (Kahramanın ara sokakta kanlar içinde yatan çocuğu bakkala haber verdiğinde bakkalın duyarsızlığı örneği), okul çağında görülen şiddet/akran zorbalığı [Wangtta] Kore'de genelde ortaokul ya da lise çağındaki öğrenciler arasında olup biten akran zorbalığıdır. Yunjae'nin okulda uğradığı ayrımcılık, akranlarından gördüğü müstebitlik başta olmak üzere; Gon ve Tel Birader'in neden olduğu kanlı bıçaklı kavgada yaralanması vb., olaylar buna örnektir. Bu da romanda geçen büyük olaylardan biridir. Hem Yunjae hem de Gon hastanede yatacak denli yaralanmışlardır. (Hem ara sokakta ortaokul öğrencileri tarafından dövülerek öldürülen çocuk örneği hem de Yunjae, Gon ve Tel Birader gibi fiktif karakterler arasında geçen kanlı bıçaklı kavga örnekleri), yetişkinler/aileler ile çocuklar arasındaki iletişim kopukluğu (Çok sayıda öğrencisi olan, akademisyen Yun Kwonho ile öz oğlu Gon-Leesu arasındaki

iletişim kopukluğu/çatışma örneği), başkasının acısına ilgisizlik (Doktor Shim'in televizyonda gösterilen bombardımanda yaralanan çocuk görüntüsüne ilgisiz kalışı ve Yunjae'nin ninesi ile annesine yapılan saldırıda etraftakilerin gösterdikleri vurdumduymazlık örnekleri) vb., gibi meselelere açık bir biçimde dikkat çekildiği görülmüştür. Toplumda ötekileştirilen, dışlanan insanların iç dünyalarında yaşadıkları sıkıntılar dile getirilmiştir. Bu yönleriyle *Badem*'in görece net mesajlar vererek örtülü ya da dolaylı ifadelere yer vermeyen gerçekçi ve sosyal bir roman olduğu saptanmıştır. Romanda edebî metinlerde sıklıkla görülen üstü kapalı bir anlatımın söz konusu olmadığı görülmüştür.

Türkiye'de genç-yetişkin kategorisinde, çocuk romanı olarak algılanan, Kore romanı *Badem* işlediği toplumsal meseleler (toplumsal şiddet, zorbalık/akran zorbalığı vb.) yaptığı toplumsal göndermeler nazarında ele alındığında; çocuk romanından ziyade gerçekçi diliyle sosyal bir romandır. Öte yandan bireyin bebeklikten çocukluğa; çocukluktan gençliğe uzanan gelişim dönemini otobiyografik tarzda anlattığı için bir gelişim romanıdır aynı zamanda. Bu bağlamda sosyal meseleleri aleksitimi rahatsızlığı çeken bir gencin ağzından sade bir dille, görece etkileyici bir biçimde aktarabilmiş olmasının romana ayrı bir anlam kattığı düşünülmektedir. Bütün bu yönleriyle söz konusu yapıtın, karmaşık gibi görünen insanlığa özgü sosyal meselelerin basit bir dille görece kolay ve etkili izah edilebileceğini gösteren beşeriyetçi bir çalışma olduğu da anlaşılmaktadır.

Son bölümde roman -çoğu okuyucunun muhtemelen beklediği üzere- Yunjae ile ilgili net bir oluşum, gelişim ya da değişimle değil de ucu açık bir sonla bitirilmiştir. Bununla yazarın romanın sonunu okuyucunun getirmesini istediği anlaşılmaktadır. Başka bir deyişle, anlatılan hikâyenin sonu okuyucuya bırakılmıştır. Bu da yapıtın gelişim romanından ziyade sosyal roman olduğu saptamasını desteklemektedir. Gelişim romanlarında (*Bildungsroman*) kahraman hikâyenin sonunda genelde bir dönüşüme bir oluşuma uğrar ya da manevi yönden gelişir. Fakat bu romanda böyle bir dönüşüm ya da gelişim belirgin değildir. Zaten bu türden bir roman olsaydı, hikâyenin sonunda duyguları hissedememenin iyi bir şey olmadığı yahut Yunjae adlı fiktif gencin değişmesi gerektiği ve değiştiği yönünde bir sonun olması gerekirdi ki; böyle bir son da romandaki kurguyla, romanın aurasıyla çelişirdi. Zira romanda duyguları hissedememenin iyi/kötü olup olmadığına yönelik bir yargı bulunmadığı anlaşılmaktadır. Sadece toplumun bu durumu “normal” ya da “anormal” olarak sınıflandırmasına yönelik bir eleştiri ve göstergeler söz konusudur. Toplumda Yunjae ve onun gibi daha nicelerinin, yargılanmadan oldukları gibi kabul edilmelerinin daha beşeriyetçi bir bakış olduğu konusunda okuyucunun da düşünmesi istenmiştir. Dolayısıyla okuyucunun romanı okuduktan sonra

retken/etken rol alması arzulanmıştır. Başka bir ifadeyle, okuyucuya bu sosyal meselelere dair sen de düşün, bunları görmezden gelme mesajı verilmiştir. Okuyucuya aleksitimi gibi kolayca fark edilemeyecek, görünmeyen daha nice rahatsızlıklara sahip insanların da toplumda var olabilecekleri için önyargılardan uzak, empati odaklı bir sosyal yaşamda üstüne düşen rolü yerine getirmesi çağrısı yapılmaktadır. Yunjae'nin de romanın sonunda ifade ettiği gibi; "Bir hikâyenin trajik mi yoksa mutlu sonla mı biteceğini ben veya başka biri söyleyemez... Çünkü hayat, binbir tatla karışık akıp gider [...] Yapabildiğim kadarıyla hayatı hissedeceğim. Ne eksik ne fazla" (s. 249). Yani anlatılanların trajik ya da mutlu sonlu olup olmadığı bir tarafa, nice Yunjae'lerin hikyesi bitmemiştir; devam etmektedir. Buradan hareketle bu romanın kesin bir yargıya varmak istemediği, başkahraman Yunjae'nin aleksitimi sendromunu bir problem olarak ele almadığı, aksine bu vakayı "anormal" bir durum olarak kabul eden/yaftalayan toplumu yalın ve görece yumuşak bir dille eleştirdiği sonucuna varılabilmektedir.

KAYNAKÇA

- Aktaş, Ş. (1991). *Roman Sanatı ve Roman İncelemesine Giriş*. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Aktaş, Ş. (2002). *Anlatma Esasına Bağlı Edebî Metinlerin Tahlili: Teori ve Uygulama*. İstanbul: Bilge Kültür Sanat.
- Çetin, N. (2012). *Roman Çözümleme Yöntemi*. İstanbul: Öncü Kitap.
- Göktürk, A. (2018). *Çeviri: Dillerin Dili*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Koçak, R. (2002). Aleksitimi: Kuramsal çerçeve tedavi yaklaşımları ve ilgili araştırmalar. *Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 35(1-2), 183-212. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/509274>
- Sohn, W. P. (2017). *Almond*. (Korece orijinal baskı [Amondı]). Seoul: Changbi Publishers.
- Sohn, W. P. (2020). *Badem*. (Tayfun Kartav, Çev.). İstanbul: Peta Kitap.
- Souriau, E. (1950). (Aktaş, 2002, s. 47-49 içinde *İki Yüz Bin Dramatik Vaziyet*) *Les Deux Cent Mille Situations Dramatiques*. Flammarion.
- Türközü Köroğlu, H. (2011). Türkiye’de Kore edebiyatı üzerine araştırmalar: Tercüme, eğitim faaliyetleri ve sorunlar. *Birinci Uluslararası Asya Dilleri ve Edebiyatları Sempozyumu*.
- Türközü, S. G. (2013). Türkçe ve Korece arasında gerçekleşen edebî çevirilerin mevcut durumu ve bu tür çevirilerin artmasına yönelik çalışmaların desteklenmesi. *Türkiye-Kore Edebiyat Sempozyumu*, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi.

EXTENDED ABSTRACT

The novel deals with the events of an eighteen-year-old young character who suffers from a disorder defined as alexithymia (emotional deafness/emotional blindness). Author Sohn Won Pyung wrote this novel because she is known for his sensitivity to social issues in her own words, because of the intensity of emotions she experienced after giving birth to her baby. "Can I love my baby even if s/he grows up to be different from my expectations?" (p. 250) and stated that she created the opposing characters of Yunjae and Gon in the novel in this way. She explained that she designed the novel by focusing on the question "If Yunjae and Gon were my children, would I love them?" The author wanted to explain that love is a factor that both turns people into monsters and makes them human. In terms of expressing a sociological problem, it can be said that the novel *Almond* is the novel of not being able to feel anything, not being able to read emotions, and apathy. Through the protagonist's life, it is revealed that people suffering from alexithymia are those who see things as they are, no more, no less, and tell them as they are; For this reason, it is understood that they conflict with the society they live in and are trying to hold on to life. It has been understood that it is a novel that contains positive messages about the need to be aware of those who lack words for emotions in our modern times, that is, those who suffer from alexithymia.

In addition, the novel also refers to some social issues seen in Korean society. Murders committed for no reason (the example of the man who attacked the hero's mother and grandmother with cutting tools for no reason), social insensitivity (the example of the grocer's insensitivity when the hero informs the grocery store about the child lying in blood in the alley), violence at school ages (the child who was beaten to death by middle school students in the alley). As well as examples of fights between Yunjae, Gon and Tel Brother characters), lack of communication between adults and children (example of lack of communication between YunKwonho who is an academic with students and his son), indifference to someone else's pain (Doctor Shim's attitude while watching miserable scene on television. Attention was drawn to issues such as his indifference to the image of a child injured in the bombardment shown, and examples of the indifference shown by those around him during the attack on Yunjae's grandmother and mother), etc. The problems experienced in the inner world of people who are marginalized and excluded in society have been expressed. With these aspects, it has been determined that *Badem* is a social novel that gives clear messages.

As seen in characters such as Yunjae, Dora, Gon and Tel Brother; Attention was also drawn to the differences between children growing up in families with different social statuses.

It has been determined that references are made to the differences in behavior and attitudes between children who do not receive love from their families and children who receive love. It is understood that the good and bad dimensions of love are touched upon, as the author expresses in her last words, "Love is what makes people more human than it makes them monsters." It is also seen that the author wrote the characters of Yunjae and Gon by putting them in the shoes of her own children. Because although Yunjae and Gon are opposite characters, they are the characters that complement each other the most. While Yunjae is a character who grew up in an environment of extreme love, where his mother made him eat almonds three times a day, Gon grew up far from his parents, in a reformatory, without love. Both characters emulate each other. While Yunjae wants to be like Gon, Gon wants to be like Yunjae. All these situations indicate that the author has constructed the novel by focusing especially on the characters of Yunjae and Gon. While Yunjae is an example of the result of excessive love and care, Gon is also an example of the result of extreme lack of love and care. At the end of the novel, Yunjae says, "I'm going to meet my friend, the epitome of goodness that everyone calls a freak" (p. 249). He meant Gon by saying. The novel generally states that there may be gaps inside every child due to excessive love or lack of love, and these gaps are neither complete nor excessive; while giving the message that it can be filled with just, measured love and care, and that there may be other aspects to the events around us, it whispers that one should stay away from prejudices and live life more sensitively. It is emphasized that the word "love" or "I love you" is an empty cliché and is generally abused by people.

As a conclusion, it is thought to be an example of a socially sensitive novel, as it aims to raise social awareness on this issue by stating that the emotional deafness syndrome, known as alexithymia, is a disorder that cannot be easily understood from the outside, but can only be understood when attention is paid and empathy is shown.